

NASLOVNICA

SADRŽAJ

INTERVJU S POVODOM

KRITIKA I...

i... [Kazališna umjetnost](#)

i... Žeravica K. Glumci u prvom planu

i... [Trdin L. Još jedna vrijedna](#)

i... Brekalo M. Hoćemo još!

i... Plesna umjetnost

i... Likovna umjetnost

i... Filmska umjetnost

MANIFESTACIJE

ESEJI

MEĐUNARODNA SURADNJA

IZDAVAČKA DJELATNOST

ERASMUS

ZBORNICI

Lovorka Trdin

lovorka.trdin@gmail.com

Četiri priče: Žene (dramatizacija prema tekstu Želimir Periš: *Mučenice*), Umjetnička akademija Osijek i Teatar 054, režija: Robert Raponja; scenografija i kostimografija: Jasmina Pacek; izbor glazbe: Domagoj Mrkonjić; oblikovanje svjetla: Catalin Bocîmea i Jasmina Pacek; premijera 7. ožujka 2015.

Još jedna vrijedna diplomatska predstava

U okviru dobrotvorne akcije prikupljanja novca za operaciju Ene Šarac, mlade Osječanke koja dugi niz godina boluje od tumora na mozgu, Lions klub Mursa Osijek, Umjetnička akademija u Osijeku i Teatar 054 pretpremijemo su postavili dramu *Četiri priče: Žene*, 7. ožujka 2015. u Dječjem kazalištu Branka Mihaljevića. Premijera je održana dan kasnije, prigodom Međunarodnog dana žena, u vinkovačkom Gradskom kazalištu Joze Ivakića. Drama jenastala prema zbirci priča *Mučenice* Želimira Periša, a u režiji Roberta Raponje. Scenografiju i kostimografiju potpisuje Jasmina Pacek, izbor glazbe Domagoj Mrkonjić, a oblikovanje svjetla Catalin Bocîmea i Jasmina Pacek.

Drama u formi ispovjednog teatra prati priče četiri žene koje se nalaze na životnoj prekretnici. Svaka žena pripovijeda svoju priču publici. Lidija (Katica Šubarić) je profesorica, majka i uzorna supruga. Međutim saznajemo da joj sin pada godinu na fakultetu, a muž je vara; dramski zaplet svodi se na Lidijin pokušaj skrivanja istine od sebe same, iako zna da rješenje leži u činjenici da više ne voli svog muža kojeg ostavlja nakon osamnaest godina braka. Mila (Petra Cicvarić) je romantik koji nakon neuspjele veze s jednim muškarcem ulazi u brak s drugim. Dramski zaplet Miline priče sastoji se u potrazi za idealom u vidu zaposlenja i djeteta. U trenutku kad ostvaruje taj ideal, konstrukcija se ruši; njezin muž upada u dugove i završava u

zatvoru, a ona gubi posao. Sara (Petra Kraljev) je strastvena, eksplozivna i temperamentna žena koja opsesivno govori o muškarcu; on ju je ostavio zbog druge žene, te ona pokušava riješiti svoju opsesiju. Konačno, Irena (Sara Moser) je djevojka na pragu zrelosti koja dolazi u veliki grad na studij. U studentskom domu dijeli sobu s Amrom, djevojkom koja je proživjela rat u Bosni. Upoznajući Amru, Irena sazrijeva, ostavlja površna prijateljstva i lošu vezu, da bi ušla u novu, obećavajuću.

Fotografija: Adrijana Vidić

Robert Raponja prilagodio je ovaj snažan i emotivan prozni predložak u igriv dramski oblik koji je rezultirao nježnim odnosom ispovjednog govora i dinamike međusobno isprepletenih priča. Redateljska zamisao sastoji se u dramskom naglasku na monolog svake od glumica koji je praćen šutnjom ostale tri. Minimalno scenografsko rješenje s četiri stolca i dva stola, ne odmaći pozornost s dramskog teksta i redateljskih zamisli. Kostimi također prate Raponjin redateljski rukopis te su pomno razrađeni prema karakteru i dobi osoba. Jasmina Pacek glumice je kostimirala u primjerene crne odjevne kombinacije, a karaktere podcrtala usklađenim bojama kostimografskih detalja. Tako će najstarija, Lidija, nositi dugu decentnu crnu haljinu uz crvene detalje; romantična Mila odjenut će ružičaste najlonke i torbu; temperamentna Sara ljubičastu kombinaciju istih kostimografskih detalja uz kožnu mini suknju i prozimu čipkastu majicu, a studentica Irena imat će lepršavu crnu haljinu, te narančaste najlonke i torbu. Glazba (Domagoj Mrkonjić) u vidu francuske šansone, te ulomaka iz pjesme *Što te nema* Jadranke Stojaković, najvećim dijelom predstave ravnopravni je partner dramskoj riječi, iako povremeno dobiva ilustrativni karakter. Jednako tako, svjetlosni efekti (Catalin Bocîmea) predstavi daju intimnu, komorniju atmosferu, te pridonose vizuri ispovjednog teatra.

Kao u svakoj monološkoj drami, tako i u ovoj, pažnja gledateljstva usmjerena je na umijeće glumačke interpretacije. Ovo zapažanje značajnije je tim više što je predstava diplomski ispit Petre Cicvarić. Njezine partnerice također dolaze iz kadra mlađih snaga UAOS-a: Katica Šubarić je asistentica na kolegijima glume, Sara Moser je studentica diplomskog studija, a Petra Kraljev studira na trećoj godini preddiplomskog studija glume i lutkarstva. Mlade glumice su nakon početne doze nesigurnosti u artikulaciji teksta uspjele dočarati emocije- na kojima se predstava temelji- izraziti zrelost likova, te konačno osvojiti publiku umijećem. U tom smislu, Katica Šubarić vješto kombinira tekst sa bespredmetnim fizičkim radnjama, a Sara Moser boja predstavu mladenačkim žarom, te na taj način stvara kontrapunkt patetici ispovjednog teksta. Petra Kraljev se uspješno izborila sa stereotipom svog lika, te mu je dala životnost; Petra Cicvarić prije svega je bila uvjerljiva u interpretaciji lika kojeg poznajemo iz stereotipova televizijskih sapunica i takozvane „ženske“ literature.

Obzirom da se radi o diplomskoj predstavi ove mlade glumice, čini se da je hrvatsko glumište dobilo kvalitet više. U konačnici radi se o predstavi koja progovara o životima običnih žena, njihovim problemima i borbi iz kojih one izlaze uzdignutih glava, upravo kao i cijeli ansambl predstave koja zaslužuje svaku pohvalu i preporuku.

Fotografija: Adrijana Vidić